

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. liepos 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 267 straipsnis – Sąvoka „teismas“ – Fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis – Reglamentas (ES) 2016/679 – Taikymo sritis – 2 straipsnio 2 dalies a punktas – Sąvoka „veikla, kuriai Sąjungos teisė netaikoma“ – 4 straipsnio 7 punktas – Sąvoka „duomenų valdytojas“ – Valstybės narės federalinio vieneto parlamento peticijų komitetas – 15 straipsnis – Duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis“

Byloje C-272/19

dėl *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas, Vokietija) 2019 m. kovo 27 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. balandžio 1 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

VQ

prieš

Land Hessen

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal teisėjai L. S. Rossi (pranešėja), J. Malenovský, F. Biltgen ir N. Wahl,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- VQ, atstovaujamo *Rechtsanwältin A.-K. Pantaleon*, genannt Stemberg,
- *Land Hessen*, atstovaujamos *Rechtsanwälte H.-G. Kamann*, M. Braun ir L. Hesse,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller, M. Hellmann, ir A. Berg,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek, O. Serdula ir J. Vlácil,
- Estijos vyriausybės, atstovaujamos N. Grünberg,

* Proceso kalba: vokiečių.

- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos H. Krämer, D. Nardi ir F. Erlbacher,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl, pirma, 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1) 4 straipsnio 7 punkto bei 15 straipsnio ir, antra, SESV 267 straipsnio, siejamo su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio antra pastraipa, išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant VQ ir *Land Hessen* (Heseno federalinė žemė, Vokietija) ginčą dėl *Hessischer Landtag* (Heseno federalinės žemės parlamentas) pirmininko sprendimo atmesti suinteresuotojo asmens prašymą leisti susipažinti su jo asmens duomenimis, kuriuos įregistravo šio parlamento Peticijų komitetas, teisėtumo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 95/46/EB

- 3 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355), panaikintos Reglamentu 2016/679, 3 straipsnyje „Taikymo sritis“ buvo numatyta:
 - „1. Ši direktyva taikoma automatiniais būdais tvarkant asmens duomenis ištiesai arba dalimis ir neautomatiniais būdais tvarkant asmens duomenis, kai tie duomenys sudaro arba yra skirti sudaryti rinkmenų sistemos dalį.
 2. Ši direktyva netaikoma tvarkant asmens duomenis:
 - kai yra užsiimama tokia veikla, kuri nepatenka į Bendrijos teisės taikymo sritį, kaip antai veikla, kuri numatyta Europos Sąjungos sutarties V ir VI dalyse, taip pat kai atliekamos tvarkymo operacijos, susijusios su visuomenės saugumu, gynyba, valstybės saugumu (taip pat ir valstybės ekonomine gerove, kai tvarkymo operacija susijusi su valstybės saugumo klausimais) ir su valstybės veiksmais baudžiamosios teisės srityje,
 - kai duomenis tvarko fizinis asmuo, užsiimdamas tik asmenine ar namų ūkio veikla.“

Reglamentas 2016/679

4 Reglamento 2016/679 16 ir 20 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(16) šis reglamentas netaikomas nei pagrindinių teisių ir laisvių apsaugai ar laisvo duomenų, susijusių su Sąjungos teisės nereglamentuojama veikla, pavyzdžiui, su nacionaliniu saugumu susijusia veikla, judėjimo klausimams. Šis reglamentas netaikomas asmens duomenų tvarkymui, kai asmens duomenis tvarko valstybės narės, vykdydamos su Sąjungos bendra užsienio ir saugumo politika susijusią veiklą;

<...>

(20) nors šis reglamentas, *inter alia*, taikomas ir teismų bei kitų teisminių institucijų veiklai, Sąjungos ar valstybės narės teisėje galėtų būti nurodytos duomenų tvarkymo operacijos ir duomenų tvarkymo procedūros tvarkant asmens duomenis teismuose bei kitose teisminėse institucijose. Siekiant apsaugoti teisminių institucijų nepriklausomumą vykdant jų teismines užduotis, įskaitant jų sprendimų priėmimo nepriklausomumą, priežiūros institucijų kompetencijai neturėtų priklausyti asmens duomenų tvarkymas teismams vykdant jų teismines funkcijas. Tokių duomenų tvarkymo operacijų priežiūrą turėtų būti galima pavesti konkrečioms valstybės narės teismų sistemos įstaigoms; visų pirma jos turėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame reglamente nustatytų taisyklių, skatinti teisminių institucijų narių informuotumą apie jų prievoles pagal šį reglamentą ir nagrinėti su tokiais duomenų tvarkymo operacijomis susijusius skundus.“

5 Šio reglamento 2 straipsnyje „Materialinė taikymo sritis“ numatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas asmens duomenų tvarkymui, visiškai arba iš dalies atliekamam automatizuotomis priemonėmis, ir asmens duomenų, kurie sudaro susisteminto rinkinio dalį ar yra skirti ją sudaryti, tvarkymui ne automatizuotomis priemonėmis.

2. Šis reglamentas netaikomas asmens duomenų tvarkymui, kai:

- a) duomenys tvarkomi vykdant veiklą, kuriai Sąjungos teisė netaikoma;
- b) duomenis tvarko valstybės narės, vykdydamos veiklą, kuriai taikomas ES sutarties V antraštinės dalies 2 skyrius;
- c) duomenis tvarko fizinis asmuo, užsiimdamas išimtinai asmenine ar namų ūkio veikla;
- d) duomenis tvarko kompetentingos valdžios institucijos nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar patraukimo baudžiamojon atsakomybėn už jas, baudžiamųjų sankcijų vykdymo, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, tikslais.

<...>“

6 Šio reglamento 4 straipsnyje „Apibrėžtys“ nustatyta:

„Šiame reglamente:

<...>

- 7) duomenų valdytojas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuris vienas ar drauge su kitais nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones; kai tokio duomenų tvarkymo tikslai ir priemonės nustatyti Sąjungos arba valstybės narės teisės, duomenų valdytojas arba konkretūs jo skyrimo kriterijai gali būti nustatyti Sąjungos arba valstybės narės teise;

<...>“

- 7 To paties reglamento 15 straipsnio „Duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis“ 1 dalyje numatyta:

„Duomenų subjektas turi teisę iš duomenų valdytojo gauti patvirtinimą, ar su juo susiję asmens duomenys yra tvarkomi, o jei tokie asmens duomenys yra tvarkomi, turi teisę susipažinti su asmens duomenimis ir toliau nurodyta informacija:

<...>“

- 8 Reglamento 2016/679 23 straipsnio „Apribojimai“ 1 dalyje numatyta:

„Sąjungos ar valstybės narės teisė, kuri taikoma duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui, teisėkūros priemone gali būti apribotos 12–22 straipsniuose ir 34 straipsnyje, taip pat 5 straipsnyje tiek, kiek jo nuostatos atitinka 12–22 straipsniuose numatytas teises ir prievoles, nustatytos prievolės ir teisės, kai tokiu apribojimu gerbiama pagrindinių teisių ir laisvių esmė ir jis demokratinėje visuomenėje yra būtina ir proporcinga priemonė siekiant užtikrinti:

- a) nacionalinį saugumą;
- b) gynybą;
- c) visuomenės saugumą;
- d) nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą, nustatymą ar patraukimą už jas baudžiamojon atsakomybėn arba baudžiamųjų sankcijų vykdymą, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją;
- e) kitus Sąjungos ar valstybės narės svarbius tikslus, susijusius su bendrais viešaisiais interesais, visų pirma svarbiu ekonominiu ar finansiniu Sąjungos ar valstybės narės interesu, įskaitant pinigų, biudžeto bei mokesčių klausimus, visuomenės sveikatą ir socialinę apsaugą;
- f) teismų nepriklausomumo ir teismo proceso apsaugą;
- g) reglamentuojamųjų profesijų etikos pažeidimų prevenciją, tyrimą, nustatymą ir patraukimą baudžiamojon atsakomybėn už juos;
- h) stebėsenos, tikrinimo ar reguliavimo funkciją, kuri (net jeigu tik kartais) yra susijusi su viešosios valdžios funkcijų vykdymu a–e ir g punktuose nurodytais atvejais;
- i) duomenų subjekto apsaugą arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugą.
- j) civilinių ieškinių vykdymo užtikrinimą.“

Vokietijos teisė

Federalinė teisė

- 9 *Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland* (Vokietijos Federacinės Respublikos pagrindinis įstatymas) 97 straipsnyje numatyta:

„(1) Teisėjai yra nepriklausomi ir paklūsta tik įstatymui.

(2) Į nuolatinės pareigas galutinai ir teisėtai paskirti teisėjai iki pasibaigiant jų kadencijai ir prieš jų valią gali būti atšaukti, galutinai arba laikinai nušalinti nuo pareigų, perkelti į kitą darbo vietą ar išleisti į pensiją tik teismo sprendimu ir remiantis įstatyme nustatytais priežastimis ir tvarka. Teisės aktuose gali būti nustatytos amžiaus ribos, kurias pasiekus iki gyvos galvos paskirti teisėjai išeina į pensiją. Pasikeitus teismų struktūrai ar jų veiklos teritorijai, teisėjai gali būti perkelti į kitą teismą arba atleisti iš pareigų paliekant visą darbo užmokestį.“

- 10 *Deutsches Richtergesetz* (Vokietijos teisėjų įstatymas, toliau – *DRiG*) 26 straipsnis suformuluotas taip:

„(1) Drausminė kontrolė teisėjui taikoma tik tiek, kiek ji nepažeidžia jo nepriklausomumo.

(2) Nepažeidžiant 1 dalies, drausminė kontrolė apima ir teisę kaltinti teisėją neteisėtu jo pareigų atlikimu ir nurodyti jam tinkamai ir nedelsiant vykdyti savo pareigas.

(3) Jei teisėjas teigia, kad drausminės kontrolės priemone pažeidžiamas jo nepriklausomumas, jo prašymu teismas priima sprendimą šiuo klausimu vadovaudamasis šiuo įstatymu.“

Heseno federalinės žemės teisė

- 11 *Verfassung des Landes Hessen* (Heseno federalinės žemės konstitucija) 126 straipsnyje numatyta:

„(1) Teisminę valdžią vykdo tik pagal įstatymą įsteigti teismai.

(2) Teisėjai yra nepriklausomi ir paklūsta tik įstatymui.“

- 12 Šios konstitucijos 127 straipsnis suformuluotas taip:

„(1) Į nuolatinės pareigas teisėtai paskirti teisėjai jas eina iki gyvos galvos.

(2) Teisėjai į pareigas iki gyvos galvos skiriami tik tuo atveju, jeigu po laikino įdarbinimo bandomajam laikotarpiui, kurio trukmė turi būti nustatyta įstatyme, jie, atsižvelgiant į jų asmenybę ir teisminę veiklą, įrodo, kad vykdys pareigas vadovaudamiesi demokratijos ir socialinio supratingumo nuostatomis.

(3) Sprendimą dėl laikino įdarbinimo ir paskyrimo iki gyvos galvos priima teisingumo ministras kartu su teisėjų atrankos komisija.

<...>“

- 13 *Hessisches Richter-gesetz* (Heseno federalinės žemės teisėjų įstatymas, toliau – *HRiG*) 2b straipsnyje nustatyta:

„Teisėjų tinkamumo, kompetencijos ir profesinio našumo vertinimą reglamentuoja Teisingumo ministerijos patvirtintos gairės.“

14 *HRiG* 3 straipsnyje nustatyta:

„Teisėjus skiria teisingumo ministras.“

15 *Verwaltungsgerichtsordnung* (Administracinių bylų teisenos kodeksas) 18 straipsnis suformuluotas taip:

„Siekiant patenkinti laikiną žmoniškųjų išteklių poreikį į nuolatinę tarnybą paskirtas pareigūnas, turintis teisėjo pareigoms eiti būtinus diplomus, gali būti skiriamas *ad interim* teisėju ne trumpiau kaip dviem metams, bet ne ilgiau, nei eina pagrindines pareigas. *DRiG* 15 straipsnio 1 dalies pirmas bei trečias sakiniai ir 2 dalis taikomi *mutatis mutandis*.“

16 *Hessisches Datenschutz- und Informationsfreiheitsgesetz* (Heseno federalinės žemės duomenų apsaugos ir informacijos laisvės įstatymas), kuriuo Heseno federalinės žemės teisė duomenų apsaugos srityje derinama su Reglamentu 2016/679, 30 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Išskyrus 15 ir 29 straipsnius, šio įstatymo nuostatos federalinės žemės parlamentui taikomos tik tiek, kiek jis dalyvauja tvarkant administracinius reikalus, kaip antai federalinės žemės parlamento ekonominius reikalus, personalo valdymo klausimus ar teisės aktų nuostatų, už kurių vykdymą atsako žemės parlamento pirmininkas arba pirmininkė, įgyvendinimą. Be to, federalinės žemės parlamentas priima duomenų apsaugai skirtas vidaus taisykles, atitinkančias jo konstitucinį statusą. <...>“

17 1993 m. gruodžio 16 d. *Datenschutzordnung des Hessischen Landtags* (Heseno federalinės žemės parlamento duomenų apsaugos taisyklės) 2 priede yra 1986 m. Heseno federalinės žemės parlamento įslaptintos informacijos tvarkymo gairės, kurių 13 straipsnyje „Slaptos asmeninės informacijos apsauga“ nustatyta:

„(1) Tiek, kiek to reikalauja asmeninių, verslo ar įmonių paslapčių apsauga, bylos, kiti dokumentai ir komitetų pasitarimai turi būti įslaptinti. Tai visų pirma taikoma mokesčių byloms ir peticijoms. <...>“

(2) Su tokiais bylomis ar dokumentais gali susipažinti tik atsakingo komiteto nariai. Tas pats taikoma teisei susipažinti su komitetų pasitarimų dėl klausimų, kuriems taikomas reikalavimas užtikrinti slaptumą, kaip nurodyta 1 dalyje, protokolais. Dėl protokolų platinimo sprendžia komitetas.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

18 Pateikęs peticiją Heseno federalinės žemės parlamento Peticijų komitetui, VQ, remdamasis Reglmento 2016/679 15 straipsniu, paprašė leisti susipažinti su jo asmens duomenimis, kuriuos šis komitetas įregistravo tvarkydamas peticiją.

19 Heseno federalinės žemės parlamento pirmininkas nusprendė atmesti šį prašymą motyvuodamas tuo, kad peticijos nagrinėjimo procedūra yra parlamentinė funkcija ir kad šiam parlamentui netaikomas Reglamentas 2016/679.

20 2013 m. kovo 22 d. VQ pateikė skundą *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas, Vokietija) dėl Heseno federalinės žemės parlamento pirmininko sprendimo atmesti jo prašymą.

21 Šis teismas pažymi, kad, atsižvelgiant, be kita ko, į 1986 m. Heseno federalinės žemės parlamento įslaptintos informacijos tvarkymo gairių 13 straipsnį, pagal Vokietijos teisę nesuteikiama teisė susipažinti su asmens duomenimis nagrinėjant tokią peticiją, apie kokią kalbama pagrindinėje byloje.

- 22 Vis dėlto jam kilo klausimas, pirma, ar Heseno federalinės žemės parlamento Peticijų komitetas turi būti laikomas „valdžios institucija“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/679 4 straipsnio 7 punktą, ir nagrinėjamu atveju gali būti pripažintas VQ asmens „duomenų valdytoju“. Tuomet VQ galėtų remtis teise susipažinti su dokumentais pagal šio reglamento 15 straipsnį.
- 23 Tačiau Reglamente 2016/679 nepateikta sąvokos „valdžios institucija“ apibrėžtis. Anot *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas), ši sąvoka gali būti vartojama funkcinio arba institucinio požiūriu. Pirmuoju požiūriu „valdžios institucijos“ yra visos viešosios valdžios įstaigos, kurios vykdo viešojo administravimo funkcijas, įskaitant ir Heseno federalinės žemės parlamentą, kai šis vykdo tokias funkcijas. Remiantis antruoju požiūriu, šio parlamento Peticijų komitetas yra autonominė įstaiga, taigi valdžios institucija. Šis komitetas nedalyvauja parlamento teisėkūros veikloje, nes, pirma, jo veikla nėra privalomojo pobūdžio ir, antra, jis neturi iniciatyvos teisės ir teisės priimti norminius teisės aktus, nes jo veiksmai visada priklauso nuo piliečių teikiamų peticijų ir jų prašymų turinio.
- 24 Be to, kadangi pagal Reglamento 2016/679 2 straipsnio 2 dalį nenumatyta taikymo išimties institucijoms, vykdančioms teismines arba įstatymų leidžiamąsias funkcijas, ši nuostata reiškia, kad reikia vadovautis plačiu administravimo, taigi ir valdžios institucijos sąvokos supratimu. Taigi teisės teikti peticijas požiūriu šis komitetas visiškai nesiskiria nuo bet kokios kitos Heseno federalinės žemės administracinės institucijos.
- 25 Todėl *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) mano, kad Heseno federalinės žemės parlamento Peticijų komitetas yra „valdžios institucija“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 4 straipsnio 7 punktą, ir šiuo atveju nėra jokio pagrindo, draudžiančio pasinaudoti teise susipažinti su dokumentais pagal minėto reglamento 15 straipsnį.
- 26 Vis dėlto, antra, šiam teismui kyla klausimas, ar jis pats gali būti laikomas „teismu“, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, siejamą su Chartijos 47 straipsnio antra pastraipa, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo šiuo klausimu nustatytus kriterijus, visų pirma susijusius su atitinkamos institucijos nepriklausomumu.
- 27 Šiuo klausimu jis primena, kad nepriklausomumo reikalavimas apima du aspektus. Pirmasis, išorinis, aspektas suponuoja, kad ši institucija savo funkcijas vykdo visiškai savarankiškai, jos nesaisto jokie pavaldumo kitam subjektui santykiai ir ji negauna jokių nurodymų ar įpareigojimų, taigi yra apsaugota nuo išorinės įtakos ar spaudimo, kurie gali kelti grėsmę jos narių nepriklausomam sprendimų priėmimui jų nagrinėjamuose ginčiuose. Antrasis, vidinis, aspektas susijęs su nešališkumo sąvoka ir juo reikalaujama vienodai atsiriboti nuo ginčo šalių ir jų atitinkamų interesų, susijusių su ginčo dalyku. Šis aspektas reikalauja objektyvumo ir jokio suinteresuotumo ginčo baigtimi nebuvimo, išskyrus griežtą teisės normų taikymą.
- 28 Kalbant apie išorinį nepriklausomumo aspektą, teismo susiejimas su Teisingumo ministerija reiškia, kad šis teismas negali vykdyti savo funkcijų visiškai savarankiškai. Šiuo atveju Heseno federalinės žemės teismų organizavimą privalomai nustato šios žemės Teisingumo ministerija. Konkrečiai kalbant, ši ministerija nustato ryšio priemones (telefonas, faksas, internetas ir kt.) ir administravimui skirtą kompiuterinę įrangą – „HessenPC“ – kartu su centralizuotu paslaugų teikėju *Hessische Zentrale für Datenverarbeitung* (Heseno federalinės žemės duomenų tvarkymo centras), pavaldžiu Heseno federalinės žemės finansų ministerijai. Nurodytas centras taip pat užtikrina visos šios įrangos priežiūrą, todėl administracija turi galimybę susipažinti su visais teismų turimais duomenimis.
- 29 Vien politinės įtakos teismams grėsmės dėl Teisingumo ministerijos teikiamos įrangos ar skiriamų darbuotojų pakanka, kad kiltų pavojus, jog bus daroma įtaka teismų sprendimams ir bus pakenkta nepriklausomam jų funkcijų vykdymui. Taigi pakaktų net tariamo spaudimo siekiant greitai išspręsti bylas, daromo remiantis nurodytos ministerijos tvarkoma darbo krūvio statistika.

- 30 Be to, Heseno federalinės žemės teismai neturi savarankiškos duomenų apsaugos priežiūros procedūros, nes didžiąją dalį duomenų tvarkymo taisyklių nustato Heseno federalinės žemės teisingumo ministerija, o Reglamento 2016/679 20 konstatuojamojoje dalyje nurodyta teisminė priežiūra nevykdoma.
- 31 Dėl vidinio nepriklausomumo aspekto *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) patikslina, kad Vokietijos konstitucinė teisė neužtikrina institucinio teismų nepriklausomumo.
- 32 Visų pirma, kaip matyti iš *HRIg* 2b ir 3 straipsnių, teisėjus, įskaitant ir tuos, kurie sudaro prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teisimą, skiria, jų veiklą vertina ir pareigas paauskština Heseno federalinės žemės teisingumo ministras. Iš to išplaukia, kad jiems taikomos valstybės tarnybą reglamentuojančių teisės aktų nuostatos, todėl, pavyzdžiui, dėl teisėjų profesinių kelionių į užsienį, kaip antai tokių, kai dalyvaujama Europos teisėjų mokymo tinkle, sprendžia minėtas ministras.
- 33 Be to, pagal Administracinių bylų teisenos kodekso 18 straipsnį siekiant patenkinti laikiną žmoniškųjų išteklių poreikį į nuolatinę tarnybą paskirtas pareigūnas gali būti skiriamas *ad interim* teisėju. Tokiu teisėju gali būti paskirtas valdžios institucijos, kuri yra atsakovė jo nagrinėjamoje byloje, pareigūnas.
- 34 Be to, Heseno federalinės žemės teisingumo ministerija visų teisėjų profesinius duomenis įtraukė į informacijos apie žmoniškuosius išteklius valdymo sistemą, priklausančią Heseno federalinės žemės vyriausybei, todėl visos šios federalinės žemės administracinės valdžios institucijos gali susipažinti su šiais duomenimis, nors jos gali būti tų teisėjų nagrinėjamų bylų šalys.
- 35 Galiausiai Teisingumo ministerija taip pat sprendžia dėl kiekvieno teismo teisėjų ir etatų skaičiaus, dėl teismų darbuotojų, vykdančių neteismines funkcijas ir faktiškai priskirtų prie vykdomosios valdžios, taip pat dėl kiekvieno teismo aprūpinimo kompiuterine įranga.
- 36 Taigi teismai turi tik funkcinį nepriklausomumą, nes pagal Heseno federalinės žemės konstitucijos 126 straipsnį tik teisėjai yra nepriklausomi ir paklusta įstatymui. Vis dėlto vien funkcinio teisėjų nepriklausomumo nepakanka siekiant apsaugoti teismus nuo bet kokios išorinės įtakos.
- 37 *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) daro išvadą, kad jis, tikėtina, neatitinka Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje numatytų sąlygų, kad būtų laikomas nepriklausomu ir nešališku teismu.
- 38 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar [Reglamentas 2016/679] ir konkrečiai [jo] 15 straipsnis [„Duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis“] taikomas valstybės narės federalinio vieneto parlamento komitetui, atsakingam už piliečių pateikiamų prašymų nagrinėjimą, šiuo atveju – Heseno federalinės žemės parlamento Peticijų komitetui, ir ar šis komitetas turi būti laikomas valdžios institucija, kaip tai suprantama pagal [Reglamento 2016/679] 4 straipsnio 7 punktą?
2. Ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas yra nepriklausomas ir nešališkas teismas, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, siejamą su [Chartijos] 47 straipsnio antra pastraipa?“

Dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos

- 39 Savo pastabose Lenkijos vyriausybė visų pirma ginčija Teisingumo Teismo jurisdikciją priimti sprendimą dėl antrojo klausimo, nes Sąjungos teisė nereglementuoja valstybių narių teismų sistemos organizavimo, todėl, kaip ji teigia, šis klausimas patenka tik į nacionalinės teisės taikymo sritį.

- 40 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Sąjungos teisės – Reglamento 2016/679 arba SESV 267 straipsnio, siejamo su Chartijos 47 straipsniu, – išaiškinimo.
- 41 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas akivaizdžiai turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl viso šio prašymo, t. y. ir dėl pirmojo, ir dėl antrojo klausimo (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo Drausmės bylų kolegijos nepriklausomumas)*, C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 74 ir 75 punktus).

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą

- 42 Antruoju klausimu *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) abejoja dėl savo, kaip „teismo“, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, aiškinamą atsižvelgiant į Chartijos 47 straipsnį, statuso. Taigi iš tikrųjų jis Teisingumo Teismo prašo išnagrinėti jo prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą, nes „teismo“, kaip jis suprantamas pagal minėtą 267 straipsnį, statusas yra šio priimtumo sąlyga, todėl ji turi būti tenkinama, kad Teisingumo Teismas galėtų aiškinti pirmajame klausime nurodytą Sąjungos teisės nuostatą.
- 43 Remiantis suformuota jurisprudencija, tam, kad įvertintų, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusi institucija yra „teismas“, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, o tai yra tik su Sąjungos teise susijęs klausimas, Teisingumo Teismas atsižvelgia į aplinkybių visumą, t. y. į tai, ar ši institucija yra įsteigta pagal įstatymus, ar ji nuolatinė, ar jos jurisdikcija yra privaloma, ar procesas joje yra grindžiamas rungimosi principu, ar ji taiko teisės aktus ir ar ji yra nepriklausoma (šiuo klausimu žr. 2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 44 *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) išreikštos abejonės susijusios su jo nepriklausomumu nuo įstatymų leidžiamosios ar vykdomosios valdžios. Šios abejonės grindžiamos šiomis aplinkybėmis: pirma, teisėjus skiria ir jų pareigas paaukština teisingumo ministras, antra, teisėjų veiklos vertinimą reglamentuoja Teisingumo ministerija, remdamasi tomis pačiomis nuostatomis, kurios taikomos pareigūnams, trečia, teisėjų asmens ir profesinius duomenis administruoja ši ministerija, ji turi galimybę susipažinti su šiais duomenimis, ketvirta, kad būtų patenkintas laikinas žmogiškųjų išteklių poreikis, pareigūnai gali būti skiriami *ad interim* teisėjais ir, penkta, ši ministerija sprendžia dėl teismų išorės struktūros ir vidaus darbo organizavimo, nustato darbuotojų paskyrimą į pareigas, teismų naudojamas ryšio priemonės ir kompiuterinę įrangą, taip pat sprendžia dėl teisėjų profesinių kelionių į užsienį.
- 45 Šiuo klausimu reikia priminti, kad valstybių narių teismų nepriklausomumas įvairiais aspektais yra ypač svarbus Sąjungos teisinei sistemai. Visų pirma jis kyla iš teisinės valstybės principo, kuris yra viena iš vertybių, kuriomis pagal ESS 2 straipsnį grindžiama Sąjunga ir kurios yra bendros valstybėms narėms, ir ESS 19 straipsnio, kuriame sukonkretinama ši vertybė ir kuriuo pareiga užtikrinti teisinę kontrolę šioje sistemoje nustatyta taip pat nacionaliniams teismams (šiuo klausimu žr. 2018 m. vasario 27 d. Sprendimo *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, 32 punktą). Be to, minėtas nepriklausomumas yra būtina sąlyga siekiant Sąjungos teisės taikymo srityje užtikrinti teisės subjektams pagrindinę teisę į nepriklausomą ir nešališką teismą, įtvirtintą Chartijos 47 straipsnyje, kuri yra visų teisių, kurias teisės subjektai turi pagal Sąjungos teisę, apsaugos garantas (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Simpson / Taryba ir HG / Komisija* (peržiūra), C-542/18 RX-II ir C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, 70 ir 71 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją). Galiausiai minėtas nepriklausomumas būtinas tam, kad tinkamai veiktų teismų bendradarbiavimo sistema, kurią įgyvendina SESV 267 straipsnyje numatytas kreipimosi dėl prejudicinio sprendimo priėmimo mechanizmas; šis mechanizmas gali būti inicijuotas

tik Sąjungos teisę taikančios institucijos, kuri, be kita ko, atitinka šį nepriklausomumo kriterijų (žr., be kita ko, 2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 46 Taigi, siekiant patikrinti prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumą, kriterijus, susijęs su nepriklausomumu, kurį turi atitikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusi institucija, kad ją būtų galima laikyti „teismu“, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, gali būti vertinamas atsižvelgiant tik į šią nuostatą.
- 47 Kaip pabrėžia Europos Komisija, tuo remiantis darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju turi būti vertinamas tik *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) nepriklausomumas pagrindinėje byloje, kuri, kaip matyti iš šio sprendimo 22–25 punktų, susijusi su Sąjungos teisės, t. y. Reglamento 2016/679, aiškinimu.
- 48 Šiuo požiūriu tam tikra minėto administracinio teismo pateikta informacija yra akivaizdžiai nereikšminga atliekant šį vertinimą.
- 49 Tai pasakytina, pirma, apie taisykles dėl *ad interim* teisėjų skyrimo procedūrų, nes tokie teisėjai nepriklauso šią bylą nagrinėjančio teismo sudėčiai; teismą sudaro tik *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) pirmininkas.
- 50 Antra, kalbant apie Heseno federalinės žemės teisingumo ministerijos vaidmenį sprendžiant dėl teisėjų profesinių kelionių arba organizuojant teismų darbą, nustatant darbuotojų skaičių, ryšio priemonės ir kompiuterinę įrangą, tvarkant asmens duomenis, pakanka pažymėti, kad prašyme priimti prejudicinį sprendimą nėra jokios informacijos, leidžiančios suprasti, kaip šie aspektai galėtų pažeisti *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) nepriklausomumą pagrindinėje byloje.
- 51 Taigi iš esmės lieka patikrinti tariamą įtaką, kurią įstatymų leidžiamoji ar vykdomoji valdžia galėtų daryti šio administracinio teismo teisėjams dėl šios valdžios dalyvavimo juos skiriant, paaukštinant jų pareigas ir vertinant jų veiklą.
- 52 Remiantis suformuota jurisprudencija, būtinybė užtikrinti valstybių narių teismų nepriklausomumą ir nešališkumą susijusi su reikalavimu, kad egzistuotų taisyklės, be kita ko, dėl teismo sudėties, jo narių paskyrimo, įgaliojimų trukmės ir susilaikymo, nusišalinimo ir atšaukimo priežasčių, kad teisės subjektams nekiltų jokių pagrįstų abejonių dėl to, ar šiam teismui nedaro įtakos išorės veiksniai, ir dėl jo neutralumo susikertančių interesų atžvilgiu (2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 53 Šiuo klausimu Vokietijos vyriausybė patikslina, kad nagrinėjamu atveju teisėjai turi savarankišką statusą valstybės tarnyboje, kurį užtikrina, be kita ko, Vokietijos Federacinės Respublikos pagrindinio įstatymo 97 straipsnyje numatyta nepašalinamumo garantija, teisėjų garbės teismų kompetencija, susijusi su teisėjų teismine apsauga, ir paskyrimo procedūra, kurioje teisėjų atrankos komisijai tenka lemiamas vaidmuo. Šią Heseno federalinės žemės konstitucijos 127 straipsnyje numatytą komisiją sudaro septyni šios federalinės žemės parlamento paskirti nariai, penki nariai iš teisėjų tarpo ir, kasmet rotuojant, vienos iš dviejų šios federalinės žemės advokatų tarybų pirmininkas. Parlamento proporcingai jo sudėčiai skiriami nariai turėtų užtikrinti demokratinį šios komisijos legitimumą.
- 54 Kiek tai susiję su teisėjo, posėdžiaujančio prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme, skyrimo sąlygomis, pirmiausia reikia priminti, kad vien tai, jog įstatymų leidžiamoji ar vykdomoji valdžia dalyvauja skiriant teisėją, negali lemti jo priklausomumo nuo šios valdžios arba sukelti abejonių dėl jo nešališkumo, jeigu po paskyrimo suinteresuotasis asmuo nepatiria jokio spaudimo ir negauna

jokių nurodymų vykdydamas savo pareigas (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo Drausmės bylų kolegijos nepriklausomumas)*, C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 133 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 55 Vis dėlto atrodo, kad *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) taip pat kelia klausimą dėl teisėjų atrankos komisijos sudėties suderinamumo su nepriklausomumo principu, atsižvelgiant į įstatymų leidžiamosios valdžios skiriamų narių daugumą.
- 56 Vis dėlto vien ši aplinkybė negali sukelti abejonių dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nepriklausomumo. Iš tiesų nacionalinio teismo nepriklausomumas, taip pat kalbant apie jo narių skyrimo sąlygas, turi būti vertinamas atsižvelgiant į visus svarbius veiksniai.
- 57 Šiuo klausimu primintina, kad, kai nacionalinis teismas nurodė Teisingumo Teismui kelis elementus, kurie, jo nuomone, verčia abejoti skiriant teisėjus dalyvaujančios komisijos nepriklausomumu, Teisingumo Teismas nusprendė, kad, nors vienas ar kitas šio teismo išskirtas elementas gali savaime nebūti kritikuotinas ir jam gali būti taikoma valstybių narių kompetencija ir pasirinkimo laisvė, vis dėlto jų derinys, siejamas su aplinkybėmis, kuriomis konkretus pasirinkimas atliktas, gali sukelti abejonių dėl institucijos, turinčios dalyvauti teisėjų skyrimo procedūroje, nepriklausomumo, net jei atskirai nagrinėjami šie elementai nesuteikia pagrindo tokiai išvada (2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo Drausmės bylų kolegijos nepriklausomumas)*, C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 142 punktą).
- 58 Nagrinėjamu atveju negalima daryti išvados, kad komisija, kaip antai minima pagrindinėje byloje, nėra nepriklausoma dėl vienintelės šio sprendimo 55 punkte nurodytos aplinkybės.
- 59 Dėl teisėjų veiklos vertinimo ir jų pareigų paaukštinimo sąlygų, kurias taip pat kritikuoja *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas), pakanka konstatuoti, kad Teisingumo Teismui pateiktoje bylos medžiagoje nėra įrodymų, jog tai, kaip vykdomoji valdžia įgyvendina savo įgaliojimus šiuo klausimu, gali sukelti teisės subjektams pagrįstų abejonių dėl atitinkamo teisėjo atsparumo išoriniams veiksniams ir dėl jo neutralumo priešingų interesų, kuriuos jam gali tekti vertinti, atžvilgiu.
- 60 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pažymėtina, kad *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) pateiktų įrodymų jam kilusioms abejonėms dėl jo paties nepriklausomumo pagrįsti savaime nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog tokios abejonės pagrįstos ir kad šis teismas nėra nepriklausomas, nepaisant visų kitų teisės sistemoje, kurios dalis yra šis administracinis teismas, numatytų taisyklių, kuriomis siekiama užtikrinti jo nepriklausomumą, įskaitant šio sprendimo 53 punkte nurodytas taisykles.
- 61 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) nagrinėjamoje byloje turi būti laikomas „teismu“, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį. Darytina išvada, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.
- 62 Svarbu pažymėti, kad ši išvada neturi įtakos antrojo prejudicinio klausimo, kuris yra nepriimtinas, priimtinumui nagrinėjimui. Iš tiesų, kadangi šis klausimas susijęs su paties SESV 267 straipsnio aiškinimu, o šis straipsnis nėra svarbus sprendimui pagrindinėje byloje priimti, šiame klausime prašomas išaiškinimas nėra objektyviai reikalingas sprendimui, kurį turi priimti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas (šiuo klausimu žr. 1998 m. gegužės 25 d. Nutarties *Nour*, C-361/97, EU:C:1998:250, 15 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą

- 63 Savo prašymu priimti prejudicinį sprendimą jį pateikęs teismas Teisingumo Teismo iš esmės klausia, ar Reglamento 2016/679 4 straipsnio 7 punktą turi būti aiškinamas taip, kad valstybės narės federalinio vieneto parlamento peticijų komitetas turi būti laikomas „duomenų valdytoju“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, todėl tokio komiteto atliekamas asmens duomenų tvarkymas patenka į šio reglamento ir konkrečiai į jo 15 straipsnio taikymo sritį.
- 64 Siekiant atsakyti į šį klausimą, pirmiausia reikia priminti, kad minėto 4 straipsnio 7 punkte „duomenų valdytojas“ apibrėžiamas kaip fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuris vienas ar drauge su kitais nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones.
- 65 Taigi Reglamente 2016/679 pateikta sąvokos „duomenų valdytojas“ apibrėžtis neapsiriboja viešosios valdžios institucijomis, bet, kaip pabrėžia Čekijos vyriausybė, yra pakankamai plati, kad apimtų bet kokią subjektą, kuris vienas ar kartu su kitais nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones.
- 66 Antra, kalbant apie Heseno federalinės žemės pastabas, kad parlamento komiteto veikla nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/679 2 straipsnio 2 dalį, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas, atsižvelgdamas į Direktyvos 95/46 3 straipsnio 2 dalį, jau yra pažymėjęs, kad kadangi ši direktyva grindžiama EB sutarties 100 A straipsniu (po pakeitimo – EB 95 straipsnis), remimasis šiuo teisiniu pagrindu nereiškia, kad kiekviena iš situacijų, numatytų tokiu pagrindu priimtame akte, yra iš tikrųjų susijusi su laisvu judėjimu tarp valstybių narių ir kad žodžių junginio „veikla, kuri nepatenka į [Sąjungos] teisės taikymo sritį“ negalima aiškinti kaip tokios apimties, kad kiekvienu atveju būtina tikrinti, ar nagrinėjama konkreti veikla turi tiesioginę įtaką laisvam judėjimu tarp valstybių narių (2003 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, 40 ir 42 punktai).
- 67 Tai *a fortiori* pasakytina apie Reglamentą 2016/679, grindžiamą SESV 16 straipsniu, pagal kurį Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba nustato fizinių asmenų apsaugos valstybėms narėms tvarkant asmens duomenis, kai vykdoma veikla yra susijusi su Sąjungos teisės taikymo sritimi, taisyklės ir laisvo tokių duomenų judėjimo taisyklės; šio reglamento 2 straipsnio 2 dalis iš esmės atitinka Direktyvos 95/46 3 straipsnio 2 dalį.
- 68 Trečia, kadangi šio reglamento 2 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinta šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje pateikto labai plataus jo taikymo srities apibrėžties išimtis, jis turi būti aiškinamas siaurai.
- 69 Tiesa, Teisingumo Teismas iš esmės pabrėžė, kad Direktyvos 95/46 3 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje kaip pavyzdys nurodyta veikla (Europos Sąjungos sutarties V ir VI antraštinėse dalyse numatyta veikla, taip pat duomenų tvarkymo operacijos, susijusios su visuomenės saugumu, gynyba, valstybės saugumu ir veikla baudžiamosios teisės srityje) bet kuriuo atveju gali būti vykdoma tik valstybių ar valstybės institucijų ir kad šios veiklos rūšys skirtos apibrėžti šioje nuostatoje numatytos išimties taikymo sričiai, tad ši išimtis taikoma tik aiškiai joje paminėti veiklai arba prie tos pačios kategorijos priskiriamai (*ejusdem generis*) veiklai (2003 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, 43 ir 44 punktai).
- 70 Vis dėlto aplinkybės, kad veikla yra būdinga valstybei ar viešosios valdžios institucijai, nepakanka, kad ši išimtis būtų automatiškai taikoma tokiai veiklai. Iš tiesų būtina, kad ši veikla būtų aiškiai nurodyta minėtoje nuostatoje arba galėtų būti priskirta prie tos pačios kategorijos, kaip ir joje nurodytos veiklos rūšys.

- 71 Nors Heseno federalinės žemės parlamento Peticijų komiteto veikla neabejotinai yra viešojo pobūdžio ir priskirtina šiai federalinei žemei, nes šis komitetas netiesiogiai prisideda prie parlamento veiklos, vis dėlto ši veikla yra politinio ir administracinio pobūdžio, o iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos visiškai nematyti, jog nagrinėjamu atveju ji atitiktų Reglamento 2016/679 2 straipsnio 2 dalies b ir d punktuose nurodytas veiklos rūšis arba galėtų būti priskirta tai pačiai kategorijai.
- 72 Galiausiai, ketvirta, Reglamente 2016/679, būtent jo 20 konstatuojamojoje dalyje ir 23 straipsnyje, nenumatyta jokia parlamento veiklai taikoma išimtis.
- 73 Taigi, kadangi Heseno federalinės žemės parlamento Peticijų komitetas pats arba kartu su kitais subjektais nustato tvarkymo tikslus ir priemones, šis komitetas turi būti laikomas „duomenų valdytoju“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/679 4 straipsnio 7 punktą, todėl šiuo atveju turi būti taikomas šio reglamento 15 straipsnis.
- 74 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento 2016/679 4 straipsnio 7 punktą turi būti aiškinamas taip, kad kai valstybės narės federalinio vieneto parlamento peticijų komitetas vienas ar kartu su kitais subjektais nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, šis komitetas turi būti laikomas „duomenų valdytoju“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, todėl tokio komiteto atliekamas asmens duomenų tvarkymas patenka į šio reglamento ir visų pirma į jo 15 straipsnio taikymo sritį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 75 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) 4 straipsnio 7 punktą turi būti aiškinamas taip, kad kai valstybės narės federalinio vieneto parlamento peticijų komitetas vienas ar kartu su kitais subjektais nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, šis komitetas turi būti laikomas „duomenų valdytoju“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, todėl tokio komiteto atliekamas asmens duomenų tvarkymas patenka į šio reglamento ir visų pirma į jo 15 straipsnio taikymo sritį.

Parašai.